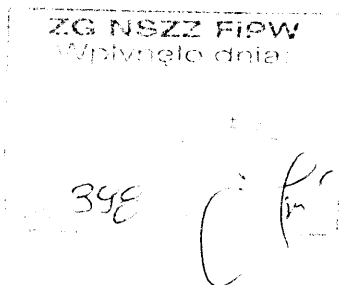

BIURO PRAWNE
Centralny Zarząd Służby Więziennej
ul. Rakowiecka 37a
02-521 Warszawa
tel. (0-22) 640-83-48, fax 640-83-43

Warszawa, 13 czerwca 2007r.

BPR – 0220-4/07/777

Pan
Bronisław Ogonek-Obierzyński
Przewodniczący ZG NSZZFiPW
w/m

W załączeniu przesyłam projekt ustawy o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2008-2010” w wersji z dnia 13 czerwca 2007r.

Upzejmie proszę o zgłoszenie ew. uwag do przedmiotowego projektu w terminie do dnia 20 czerwca br.

Wyk. w 2 egz.
1 – adresat
2 - a/a

Dyrektor Biura Prawnego
Centralnego Zarządu Służby Więziennej
[Signature]
ppik Barbara Weermann

U S T A W A

z dnia 2007r.

o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2008-2010”

Art. 1.

1. Ustanawia się „Program modernizacji Służby Więziennej w latach 2008-2010”, zwany dalej „Programem”.
2. Program jest realizowany przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.
3. Programem są objęte jednostki organizacyjne Służby Więziennej.
4. Do Programu nie stosuje się przepisu art. 117 ust.2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz.2104, z późn.zm.¹).

Art. 2.

1. Program ma na celu stworzenie warunków do pełnej realizacji podstawowych zadań Służby Więziennej określonych w art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2006r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002r. Nr 207, poz.1761 z późn. zm.²), a w szczególności dla realizacji rządowego „Programu pozyskania 17 tysięcy miejsc w jednostkach organizacyjnych więziennictwa w latach 2007-2009”.
2. Przedsięwzięcia związane z realizacją Programu obejmują :
 - 1) budowę nowych miejsc zakwaterowania osadzonych wraz z infrastrukturą;
 - 2) poprawę warunków socjalnych poprzez modernizację obiektów administracji i zaplecza gospodarczego;
 - 3) zakup, wymianę oraz modernizację wyposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej w zakresie :
 - a) środków transportu samochodowego,

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005r. Nr 169, poz.1420 oraz z 2006r. Nr 45, poz.319 i Nr 104, poz.708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832.

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz.1189, z 2002 r. Nr 153, poz 1271, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz.1609 i Nr 210, poz. 2036, z 2006r. Nr 104, poz. 708 i 711.

- b) uzbrojenia,
- c) sprzętu i wyposażenia specjalnego,
- d) urządzeń zabezpieczenia techniczno-ochronnego,
- e) sprzętu ratowniczo-pożarniczego,
- f) sprzętu oraz systemów teleinformatycznych,
- g) sprzętu i aparatury medycznej,
- 4) modernizację przywiezionych zakładów pracy;
- 5) nakłady związane z realizacją zagadnień ogólnopenitencjarnych;
- 6) wzmocnienie motywacyjnego systemu uposażeń funkcjonariuszy poprzez podwyższenie wskaźników wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy
- 7) zmianę struktury i stanu etatowego Służby Więziennej polegającą na zastąpieniu części funkcjonariuszy pracownikami cywilnymi;
- 8) zmianę systemu zatrudnienia personelu medycznego;
- 9) poprawę bezpieczeństwa pracy;
- 10) zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego jednostek organizacyjnych;
- 11) modernizację zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności.

Art. 3.

1. Program jest finansowany z budżetu państwa.
2. Ogólna kwota wydatków na realizację Programu w latach 2008-2010 wyniesie 2 590 599 tys. zł, w tym w 2008 roku – 881 780 tys. zł, w 2009r. – 950 154 tys. zł oraz w 2010r. – 758 539 tys. zł.
3. Wzrost wskaźników wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 2 ust.2 pkt 6, określa załącznik nr 1 do ustawy.
4. Podział kwot, o których mowa w ust. 2, na poszczególne przedsięwzięcia określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 4.

1. Nadzór nad realizacją przedsięwzięć związanych z wykonywaniem Programu sprawuje Minister Sprawiedliwości, zwany dalej „Ministrem”.
2. Minister dokonuje oceny realizacji poszczególnych przedsięwzięć oraz wielkości środków budżetowych wydatkowanych na realizację Programu.
3. Minister może dokonywać przeniesień wydatków pomiędzy poszczególnymi przedsięwzięciami, w ramach możliwości przesunięć, przewidzianych przepisami ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych.

Art. 5.

W celu realizacji Programu mogą być zawierane umowy wieloletnie, do których nie ma zastosowania art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych.

Art. 6.

Minister przedstawia Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, w terminie do 30 kwietnia danego roku, informację o realizacji Programu za rok ubiegły.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki do ustawy z dnia2007r.

Załącznik nr 1

WZROST WSKAŹNIKÓW WIELOKROTNOŚCI KWOTY BAZOWEJ STANOWIĄCEJ PRZECIĘTNE UPOSAŻENIE FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Data wzrostu wskaźnika	Wzrost wskaźników wielokrotności kwoty bazowej w stosunku do roku poprzedniego
1 stycznia 2008	0,34
1 stycznia 2009	0,17
1 stycznia 2010	0,17

Załącznik nr 2

SZCZEGÓŁOWY PODZIAŁ KWOT PRZEZNACZONYCH NA REALIZACJĘ PROGRAMU NA POSZCZEGÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIA W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ

w tys. zł.

L.p.	Wyszczególnienie	2008	2009	2010	RAZEM
1.	Budowa nowych miejsc zakwaterowania osadzonych wraz z infrastrukturą	403 200	350 000	50 000	803 200
2.	Poprawa warunków socjalnych poprzez modernizację obiektów administracji i zaplecza gospodarczego	40 000	49 000	50 000	139 000
3.	Zakup i wymiana taboru samochodowego	9 335	17 620	19 205	46 160
4.	Zakup uzbrojenia	11 415	12 690	5 090	29 195
5.	Zakup sprzętu i wyposażenia specjalnego	10 000	9 000	16 300	35 300
6.	Zakup i modernizacja urządzeń zabezpieczenia techniczno-ochronnego	14 900	18 300	13 300	46 500
7.	Zakup sprzętu ratowniczo-pożarniczego	900	2 200	1 900	5 000
8.	Zakup i wymiana sprzętu oraz systemów teleinformatycznych	22 680	22 560	25 080	70 320
9.	Zakup sprzętu i aparatury medycznej	5 400	3 800	1 800	11 000
10.	Modernizacja przywieziennych zakładów pracy	80 000	20 000	15 000	115 000
11.	Zagadnienia ogólnopienitencjarne	11 025	11 025	11 025	33 075
12.	Wzrost wskaźnika uposażeń funkcjonariuszy	159 600	248 300	340 000	748 000
13.	Zmiana struktury i stanu etatowego SW polegająca na zastąpieniu części funkcjonariuszy pracownikami cywilnymi	19 669	38 987	58 305	116 961
14.	Zmiana systemu zatrudnienia personelu medycznego	15 000	20 000	20 000	55 000
15.	Poprawa bezpieczeństwa pracy	80 456	121 098	118 534	320 088
16.	Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego	2 000	2 600	3 000	7 600
17.	Modernizacja zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności	11 200	23 000	30 000	64 200
	RAZEM	896 780	970154	778539	2645599

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2008-2010” zwanego dalej „Programem” ma na celu umożliwienie wykonywania ustawowych zadań przez Służbę Więzienną oraz istotną poprawę skuteczności jej działania, co w konsekwencji wpłynie na wzrost zapewnienia bezpieczeństwa państwa i obywateli.

Przeznaczenie w ciągu trzech lat z budżetu państwa środków na realizację Programu w kwocie 2 645 599 tys. zł zapewni unowocześnienie wyposażenia i sprzętu, powstrzyma postępującą dekapitalizację użytkowanego sprzętu, wyposażenia, obiektów infrastruktury oraz umożliwi wzmocnienie motywacyjnych systemów uposażeń funkcjonariuszy, a także „ucywilnienie” Służby Więziennej przez zastąpienie funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach niezwiązanych bezpośrednio z ustawowymi zadaniami formacji przez pracowników cywilnych. Nowoczesny sprzęt i infrastruktura techniczna to zasadnicze i niezbędne elementy warunkujące sprawne i skuteczne realizowanie zadań nałożonych na Służbę Więzienną. Niemniej istotnym jest również czynnik ludzki i w związku z tym Program przewiduje wzmocnienie motywacyjnych systemów uposażeń funkcjonariuszy, umożliwiających poprawę poziomu uposażeń i dostosowanie do charakteru i specyfiki realizowanych zadań, odpowiedzialności, uciążliwości. Budowa motywacyjnego systemu uposażeń funkcjonariuszy wprowadzana w oparciu o nowoczesne struktury organizacyjne jest możliwa w sytuacji dodatkowego dofinansowania Służby Więziennej.

Wieloletnie opóźnienia oraz aktualny, często wręcz nie do zaakceptowania, stan niektórych obszarów działalności Służby Więziennej wymaga szybkiego i znacznego zwiększenia nakładów środków budżetowych. Zgodnie z projektem ustawy przewiduje się, że realizacja programu spowoduje znaczną poprawę sytuacji Służby Więziennej w następujących obszarach jej działania:

1. Budowa nowych miejsc zakwaterowania osadzonych wraz z infrastrukturą

Realizacja programu opiera się na następujących zasadach:

- budowa nowych pawilonów penitencjarnych oraz adaptacje obiektów na cele penitencjarne. W pierwszej kolejności będą realizowane na terenach pozostających w zarządzie więziennictwa, tak aby zminimalizować koszty pozyskania nowych miejsc i optymalnie wykorzystać istniejące media, infrastrukturę i obsadę etatową,
- wprowadzanie do realizacji typowych pawilonów zakwaterowania, według powtarzalnych projektów technicznych, na które Centralny Zarząd Służby Więziennej posiada prawa autorskie,

- przestrzeganie zarządzeń Dyrektora Generalnego Służby Więziennej dotyczących planowania inwestycji więziennictwa i przeprowadzania kontroli działalności inwestycyjnej w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, celem zapewnienia prawidłowego przygotowania zadań do wprowadzenia do planu (pod względem merytorycznym i formalnym) oraz ujednoczenia trybu przeprowadzania kontroli działalności inwestycyjnej w jednostkach organizacyjnych więziennictwa. Pozwoli to, z jednej strony na przyspieszenie tempa prac związanych z pozyskaniem nowych miejsc zakwaterowania, a z drugiej - na ograniczenie do minimum zagrożeń związanych z realizowanym „Programem pozyskania 17 000 miejsc ...” i terminowym ich zakończeniem.

W ramach przyjętego Programu przewiduje się w latach 2008 – 2009:

- budowę 46 pawilonów penitencjarnych,
- adaptację 13 obiektów na pawilony penitencjarne,
- budowę 4 nowych jednostek penitencjarnych.

2. Poprawa warunków socjalnych poprzez modernizację obiektów administracji i zaplecza gospodarczego.

Przewiduje się w latach 2008 – 2010 budowę i modernizację zaplecza gospodarczego:

- budynków kuchni, pralni (w 23 jednostkach),
- budynków kotłowni i sieci grzewczych (w 17 jednostkach),
- budynków administracyjnych (w 11 jednostkach),
- obiektów ochronnych (w 17 jednostkach).

Podjęte działania przyczynią się do poprawy stanu technicznego użytkowanych obiektów. W ramach prowadzonych modernizacji uwzględnione zostaną m.in. nowe rozwiązania techniczne i obowiązujące przepisy w zakresie ochrony środowiska, poprawy stanu higieny w obiektach żywienia zbiorowego (wdrażanie systemu HACCP).

3. Zakup i wymiana taboru samochodowego.

Środki przeznaczone na ten cel wydatkowane zostaną na wymianę wyeksploatowanego taboru Służby Więziennej różnych typów („więźniarki duże”, operacyjno – konwojowe, „więźniarki małe”, pojazdy sanitarne, mikrobusy i autobusy do przewozu grup interwencyjnych funkcjonariuszy, samochodów osobowych przeznaczonych do wzmocnienia realizowanych konwojów oraz osobowo – ciężarowych typu van), uwzględniają również wzrost realizowanych konwojów i innych zadań przewozowych wynikający ze zwiększającej się liczby osadzonych przebywających w jednostkach penitencjarnych. Proponowana na ten cel wysokość środków finansowych umożliwi wymianę taboru na poziomie:

- w 2008 roku – 72 pojazdy,
- w 2009 roku – 119 pojazdów,
- w 2010 roku – 113 pojazdów.

4. Zakup uzbrojenia.

Jednym z podstawowych zadań Służby Więziennej jest ochrona społeczeństwa przed sprawcami przestępstw, w tym sprawców czynów przestępczych dokonywanych z użyciem siły, szczególnie brutalnych lub odznaczających się bardzo wysoką szkodliwością społeczną i zapewnienie właściwej izolacji członków grup przestępczości zorganizowanej.

Izolacja przestępców, w wielu przypadkach niebezpiecznych, ma znaczący wpływ na poziom bezpieczeństwa publicznego. Właściwa realizacja funkcji izolacyjnej wymaga odpowiednich środków, w tym zabezpieczeń techniczno - ochronnych, sprzętu uzbrojenia, środków ochrony osobistej i sprzętu ratowniczo – pożarniczego.

Przyjęcie programu modernizacji uzbrojenia i sprzętu ochrony osobistej funkcjonariuszy pozwoli na zabezpieczenie środków finansowych na zakup nowego sprzętu uzbrojenia i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej. Zahamowana zostanie postępująca w szybkim tempie dekapitalizacja wyposażenia oraz zwiększona zostanie skuteczność i efektywność działania w zakresie ochrony jednostek penitencjarnych a także osób pozbawionych wolności w czasie konwojowania.

Obecny stan sprzętu uzbrojenia jednostek organizacyjnych Służby Więziennej jest wysoce niezadowolający i może spowodować szereg problemów związanych z utrzymaniem porządku oraz bezpieczeństwa w jednostkach penitencjarnych.

W odniesieniu do posiadanych jednostek broni kilkakrotnie przekroczone zostały normy eksploatacyjne określone przez producenta. Na przykład średnia ilość strzałów oddanych z pistoletu P-64 przekroczyła 10 tys. przy 3 tys. określonych przez producenta w warunkach eksploatacyjnych. Aktualnie posiadana broń użytkowana jest od blisko 30 lat.

Z uwagi na charakter wykonywanych zadań zasadnym wydaje się możliwie szybka wymiana przestarzałej i wyeksploatowanej broni na nowy jednolity sprzęt. Umożliwi to zrjonalizowanie wydatków związanych ze szkoleniem, konserwacją i naprawą sprzętu, pozwoli na wprowadzenie jednolitego rodzaju amunicji oraz obniży koszty eksploatacji.

Zgodnie z ustawą o Służbie Więziennej funkcjonariusze uprawnieni są do stosowania środków przymusu bezpośredniego w postaci pocisków niepenetracyjnych miotanych z broni palnej. Do ich użycia potrzebna jest jednak odpowiednia broń. Brak wystarczającej ilości broni umożliwiającej miotanie pocisków niepenetracyjnych utrudnia organizację konwojowania osadzonych oraz ich ochronę w aresztach śledczych i zakładach karnych (w szczególności półotwartych).

5. Zakup sprzętu i wyposażenia specjalnego.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa osobistego podczas stosowania środków przymusu bezpośredniego funkcjonariusze Służby Więziennej powinni być wyposażeni w sprzęt ochrony osobistej. Aktualnie Służba Więzienna jest wyposażona w kamizelki udaroodporne, rękawice ochronne, ochraniacze wrażliwych części ciała tylko w niewielkim stopniu w stosunku do potrzeb. Wykorzystanie przyznanych na ten cel środków finansowych w znacznym stopniu poprawiłoby sytuację w tym zakresie.

6. Zakup i modernizacja urządzeń zabezpieczenia techniczno – ochronnego.

Wprowadzanie do ochrony jednostek organizacyjnych nowoczesnych rozwiązań, w tym zintegrowanych systemów elektronicznego zabezpieczenia, w połączeniu z właściwą organizacją służby ochronnej przyniosło wymierne efekty w postaci radykalnego spadku liczby ucieczek osadzonych z terenu jednostek stosujących pełny system ochrony, a więc zakładów karnych (zamkniętych) i aresztów śledczych.

Urządzeniami wspomagającymi stosowanie elektronicznych zabezpieczeń i wpływającymi na podniesienie poziomu bezpieczeństwa są niewątpliwie bramowe wykrywacze metalu oraz rentgenowskie urządzenia do kontroli paczek i bagażu. Docelowo należałoby zakupić 36 sztuk rentgenowskich urządzeń do kontroli bagażu (doposażone byłyby wszystkie jednostki typu zamkniętego i półotwartego) oraz 40 wielostrefowych bramowych wykrywaczy metalu aby zaspokoić potrzeby jednostek w tym zakresie.

Ponadto w celu zapobieżenia zdarzającym się sytuacjom przyjmowania do jednostek penitencjarnych osób, które zgłaszają się do odbywania kary pozbawienia wolności podając nieprawdziwe dane w celu odbycia kary za inną osobę i niejednokrotnie posługując się nie swoim dokumentem tożsamości, celowym wydaje się wprowadzenie ogólnopolskiego zintegrowanego z bazą danych Policji systemu identyfikacji osób, np. na podstawie linii papilarnych, tęczówki oka, itp. Zastosowanie tego typu urządzeń wyeliminuje również możliwość wykorzystywania przez osadzonych danych osobowych współosadzonych, w celu bezprawnego opuszczenia jednostki, a także dokonywania podmian z osobami odwiedzającymi.

7. Zakup sprzętu ratowniczo – przeciwpożarowego.

Jednostki organizacyjne, w miarę posiadanych środków finansowych zostają wyposażone w profesjonalne motopompy pożarnicze. Docelowy zakup dodatkowych 30 sztuk tego typu urządzeń wpłynie na poprawę ochrony przeciwpożarowej. Ponadto w ramach zgłoszonej kwoty planowany jest zakup urządzeń do cięcia i rozpierania oraz urządzeń sygnalizacji alarmu pożaru.

8. Zakup i wymiana sprzętu oraz systemów teleinformatycznych.

W związku z zatwierdzeniem w roku 2004 przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, „Projektu informatyzacji SW”, rozpoczęto prace związane z wdrażaniem aplikacji eliminujących konieczność prowadzenia dokumentacji w formie papierowej w poszczególnych działach służby. Dodatkowo, wdrażanie aplikacji Noe.NET, tworzonej równolegle do Zintegrowanego Systemu Informatycznego Służby Więziennej wymusiło wybudowanie w jednostkach podstawowych lokalnych sieci komputerowych. Na ten cel w roku 2005 Zespół Informatyki przekazał do Okręgowych Inspektoratów Służby Więziennej kwotę ok. 1,5 mln zł. Przekazane środki pozwoliły na okablowanie newralgicznych punktów jednostek gdzie eksploatowane będą wdrażane aplikacje, jednak nie umożliwiły budowy prawdziwych sieci komputerowych gwarantujących bezpieczną i bezawaryjną pracę użytkowników.

Poza przekazaniem środków finansowych na budowę sieci lokalnych, w latach 2004 – 2005, Zespół Informatyki zakupił dla wszystkich jednostek podległych serwery sieciowe, a w roku 2006, zgodnie z zapotrzebowaniem, Centralny Zarząd Służby Więziennej przekazał na zakup systemów antywirusowych kwotę 150 tys. zł oraz zakupił 420 szt. komputerowych stacji roboczych.

Jednakże biorąc pod uwagę rozwój teleinformatyki, a co za tym idzie szybkie starzenie się sprzętu eksploatowanego w jednostkach, wymogi bezpieczeństwa systemów komputerowych wynikające z ustaw obowiązujących Służbę Więzienną, należy do problemu rozwoju szeroko pojętej informatyzacji SW podejść znacznie dogłębniej niż li tylko przekazując środki zaspakajające minimalne potrzeby jednostek.

W związku z powyższym po przeanalizowaniu potrzeb jednostek zgłaszanych do Centralnego Zarządu Służby Więziennej, przeprowadzeniu wielu kontroli przez funkcjonariuszy CZSW, stworzono plan potrzeb finansowych na lata 2008 – 2010, niezbędnych do zwiększenia efektywności i bezpieczeństwa eksploatowanych, „szczętkowych” systemów informatycznych w jednostkach podległych.

W szczególności dotyczy to realizacji dedykowanego zasilania sieci komputerowych, oraz zasilania awaryjnego, którego brak może spowodować awarię sprzętu, a co za tym idzie utratę wielomiesięcznej pracy w postaci danych wprowadzanych do systemu komputerowego. Kolejnym jakże ważnym elementem bezpieczeństwa są szafy do przechowywania nośników danych. Niewłaściwe przechowywanie nośników, na których gromadzone są backupy serwerów i pojedynczych stacji roboczych naraża jednostkę na całkowitą, niejednokrotnie niemożliwą do odtworzenia, utratę zgromadzonych danych w przypadku awarii sprzętu lub klęski żywiołowej.

Jak wcześniej wspomniano, szybki rozwój technologii teleinformatycznej powoduje, że w przypadku sprzętu komputerowego w szczególności stacji roboczych, okres eksploatacji nie powinien przekraczać 5 lat, gdyż po tym czasie sprzęt praktycznie nie pozwala na pracę z nowo wdrażanym

oprogramowaniem. W związku z powyższym, zgodnie ze zgłaszanymi i weryfikowanymi potrzebami ZK i AŚ należałoby począwszy już od „dziś” rozpocząć wymianę komputerowych stacji roboczych eksploatowanych w jednostkach. Najlepszym przykładem może być wdrażanie aplikacji Noe.NET, która wymaga by minimalnym systemem operacyjnym zainstalowanym na stacji roboczej był WINDOWS 2000, jednakże prawidłowa praca aplikacji oraz wykorzystywanych czytników kart gwarantowana jest dopiero od wersji WINDOWS XP.

Pozostałe pozycje wymienione w powyższym planie zapotrzebowania środków finansowych również mają służyć bezpieczeństwu systemów informatycznych np. systemy antywirusowe, szkolenia specjalistyczne kadry, zarządcalne switche do sieci komputerowych oraz zmniejszeniu wydatków na materiały eksploatacyjne: drukarki sieciowe, gdzie koszt wydruku 1 strony na dzień dzisiejszy szacowany jest na ok. 2 gr.

Realizacja powyższych planów pozwoli na zwiększenie efektywności i bezpieczeństwa eksploatowanych systemów informatycznych oraz pozwoli w sposób zbliżony dostosować się wymogów i standardów Unii Europejskiej.

9. Zakup sprzętu i aparatury medycznej.

Planowane zakupy dotyczą : aparatów do radiodiagnostyki, w tym rentgenobusów, systemów ucyfrowienia aparatury rentgenowskiej, defibrylatorów oraz aparatów do elektrokardiografii. Wieloletnie niedoinwestowanie Służby Więziennej skutkuje znacznymi brakami w zakresie sprzętu i aparatury medycznej.

Na posiadane 42 zestawy aparatury radiologicznej do tzw. dużego obrazka, 17 to aparaty ponad 20-sto letnie, wyeksploatowane o znacznej awaryjności. Ponadto w 17 jednostkach penitencjarnych znajdują się aparaty radiologiczne do tzw. małego obrazka, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 24 grudnia 2002r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego w celach medycznych oraz sposobu wykonywania kontroli wewnętrznej nad przestrzeganiem tych warunków (Dz.02.241.2098), zostały wycofane z radiodiagnostyki. Występowanie zachorowania na gruźlicę w populacji osób osadzonych jest kilkakrotnie częstsze od populacji ogólnej, co od wielu lat potwierdzają wskaźniki epidemiologiczne zachorowania i zapadalności. W związku z faktem, że 98% przypadków czynnej gruźlicy płuc jest wykrywana dzięki wstępnym badaniom radiologicznym osadzonych Służbie Więziennej konieczny jest sprawny i nowoczesny sprzęt do radioobrazowania.

W wielu jednostkach penitencjarnych brak jest aparatów do elektrokardiografii (EKG) i defibrylatora lub ich stopień zużycia kwalifikuje je do wycofania z użytku. W związku z tym, że wymieniony wyżej sprzęt jest używany w stanach zagrożenia zdrowia i życia, jest niezbędny dla prawidłowego wypełnienia ustawowego zadania Służby Więziennej jakim jest zapewnienie opieki zdrowotnej osobom pozbawionym wolności.

10. Modernizacja przywieziennych zakładów pracy.

Przywięzione zakłady pracy (przedsiębiorstwa państwowe, których organem założycielskim jest Minister Sprawiedliwości i gospodarstwa pomocnicze, działające przy aresztach śledczych zakładach karnych) stanowią ważny element systemu penitencjarnego, realizując przepisy określone w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U Nr 123, poz. 777 z późn. zm.).

Funkcjonujące aktualnie 41 firmy (15 przedsiębiorstw i 26 gospodarstw pomocniczych) zatrudniają łącznie prawie 4.000 osób, w tym ponad 2.800 skazanych. Podmioty te (z nielicznymi wyjątkami), z uwagi na bardzo ograniczone możliwości inwestowania w modernizację, korzystają z przestarzałego parku maszynowego oraz mają ograniczony dostęp do nowoczesnych rozwiązań technologicznych. Ponieważ są to podmioty gospodarcze, działające na rynku, kwestie te mają znaczący wpływ na ich konkurencyjność, co z kolei przekłada się na możliwości zatrudniania osób pozbawionych wolności. Przeznaczenie z budżetu państwa wskazanych środków wzmocni znacznie możliwości produkcyjne przywięziennych zakładów pracy, ustabilizuje ich sytuację rynkową i stworzy warunki do tworzenia nowych miejsc pracy dla osób pozbawionych wolności.

Wymienione w projekcie kwoty, przy zachowaniu aktualnej formy prawnej przywięziennych zakładów pracy zostaną wydatkowane na:

1. modernizację parku maszynowego (zakup nowych maszyn i urządzeń),
2. wdrożenie nowoczesnych rozwiązań technologicznych – zakup linii produkcyjnych oraz transfer zaawansowanych technologii produkcji,
3. modernizację infrastruktury firm przywięziennych,
4. wdrożenie efektywnego marketingu, promocji i reklamy.

W przypadku konieczności przekształcenia przywięziennych zakładów pracy w inną formułę prawną, wynikająca z wprowadzenia przez ustawę z dnia 12 maja 2006r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji obowiązku poddania przedsiębiorstw państwowych obowiązkowi komercjalizacji, jak również szeroko rozumianej reformy finansów publicznych, mającej polegać m.in. na likwidacji formy prawnej "gospodarstw pomocniczych" przyznane środki finansowe zostaną przeznaczone w pierwszej kolejności na dokapitalizowanie funduszy założycielskich przekształconych podmiotów, następnie zaś na cele wymienione powyżej.

Przyjmując założenie konieczności przekształcenia przywięziennych zakładów pracy w inną formułę prawną, wynikającą z wprowadzonego przez ustawę z dnia 12 maja 2006 roku o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, nakładającej obowiązek poddania przedsiębiorstw państwowych obowiązkowi komercjalizacji, jak również szeroko rozumianej reformie finansów publicznych, mającej polegać m.in. na likwidacji formuły prawnej „gospodarstw pomocniczych”.

Przyznane środki proponuje się wydatkować w następujący sposób:

w tys. zł.

L p.	Wyszczególnienie	2008	2009	2010	RAZEM
1	2	3	4	5	6

1.	Dokapitalizowanie funduszu założycielskiego	80.000			80.000
2.	Modernizacja parku maszynowego - zakup nowych maszyn i urządzeń		8.000	6.000	14.000
3.	Wdrożenie nowoczesnych rozwiązań technologicznych – zakup linii produkcyjnych oraz transfer zaawansowanych technologii produkcji		8.000	6.000	14.000
4.	Modernizacja infrastruktury firm przywieziennych – generalne odnowienie budynków (hal) produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, biurowych oraz budowli i sieci służących poborowi (wymianie) mediów		2.000	2.000	4.000
5.	Wdrożenie efektywnego marketingu, promocji i reklamy firm przywieziennych		2.000	1.000	3.000
	Razem :	80.000	20.000	15.000	115.000

Przekształcenie przywieziennych zakładów pracy w inną formułę prawną, np. spółki, stworzy potrzebę dokapitalizowania funduszy założycielskich przekształconych podmiotów, stąd też propozycja przeznaczenia największych środków na ten cel, przy założeniu wydatkowania znacznie mniejszych kwot przeznaczonych na modernizację wprost z budżetu więziennictwa w latach kolejnych.

11. Zadania ogólnopenitencjarne.

Planowane wydatki niezbędne są do prawidłowej realizacji zadań ustawowych, jak również w celu zwiększenia oferty edukacyjnej dla osób pozbawionych wolności. Zadania ogólnopenitencjarne obejmują takie obszary jak konieczność:

- realizacji autorskich programów resocjalizacyjnych wobec skazanych, również w oparciu o wsparcie podmiotów zewnętrznych,
- budowy nowych sal gimnastycznych lub adaptację istniejących obiektów na ten cel,
- remontu i modernizacji wraz z doposażeniem istniejących sal widowiskowych, świetlic centralnych, kaplic itp.,
- wyposażenie sal rekreacji fizycznej w oddziałach mieszkalnych,
- budowy od podstaw boisk wielofunkcyjnych z utwardzoną nawierzchnią, łącznie z montażem urządzeń stałych oraz remontu istniejących boisk (np. utwardzenie nawierzchni, montaż urządzeń itp.),
- utworzenia sal do pracy z grupą skazanych (np. dla potrzeb systemu terapeutycznego poza oddziałem i systemu programowanego oddziaływania, autorskich programów resocjalizacyjnych),
- utworzenia od podstaw pracowni introligatorskich (adaptacja pomieszczeń i ich wyposażenie),
- utworzenia pracowni tematycznych (adaptacja pomieszczeń i ich wyposażenie),
- utworzenia pracowni rękodzieła artystycznego (adaptacja pomieszczeń

- i ich wyposażenie),
- modernizacji studiów radiowęzłowych (wymiana sprzętu i urządzeń wraz z remontem sieci i zakupem oraz instalacją głośników w celach mieszkalnych),
 - remontu bibliotek centralnych (modernizacja obiektów i wyposażenie w urządzenia do wydzielania czytelni podręcznej, wdrożenia systemu informacji elektronicznej itp.),
 - zakupu urządzeń (zestawów) na potrzeby sekcji kulturalno-oświatowej (np. sieć i zestaw do odbioru telewizji kablowej),
 - zakupu zestawów komputerowych na potrzeby działu penitencjarnego.

12. Wzrost wskaźnika uposażeń funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Stworzenie w pełni motywacyjnego systemu wynagradzania umożliwi zróżnicowanie poziomu uposażeń w aspekcie indywidualnym oraz strukturalnym, jak również pozwoli na ściśle powiązanie uposażenia ze specyfiką, warunkami pełnienia służby oraz uzyskiwanymi efektami. Ponadto pozwoli na stosowanie w odniesieniu do większej liczby funkcjonariuszy awansu poziomego i będzie niewątpliwie skutecznym elementem działań o charakterze antykorupcyjnym. Na stworzenie i wdrożenie takiego systemu przewiduje się dodatkowe środki w wysokości 748.000 tys. zł., umożliwiające wzrost mnożnika wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej w latach 2008-2010, odpowiednio o 0,34, o 0,17 oraz 0,17, tj. do wielokrotnej kwoty bazowej w 2010 roku wynoszącej 2,68. Oznacza to, że przeciętne uposażenie Funkcjonariuszy SW wzrosło w porównaniu do osiągniętego w grudniu 2007 roku o 24,65%.

Wzrost wskaźnika obejmuje również dodatkowe 2500 etatów pozyskanych dla służby ochronnej w celu poprawy relacji liczby personelu więziennego w stosunku do liczby osadzonych (poprawa bezpieczeństwa pracy), w rozbiciu na lata: 2008 – 1000 etatów, 2009 – 1000 etatów, 2010 – 500 etatów.

13. Zmiana struktury i stanu etatowego Służby Więziennej polegająca na zastąpieniu części funkcjonariuszy pracownikami cywilnymi.

W projekcie przewiduje się stopniowe ewolucyjne zastąpienie funkcjonariuszy realizujących zadania o charakterze administracyjnym przez pracowników cywilnych. Cały proces „ucywilnienia” służby mógłby dotyczyć około 5 000 etatów z następujących działów: organizacyjno – prawnego, kadr, ewidencji, finansów, kwatermistrzowskiego, inwestycji, łączności i informatyki oraz ze stanowisk samodzielnych. Proces ten musi mieć charakter przemyślany i nie może spowodować zakłóceń w funkcjonowaniu jednostek. Zadania wykonywane przez funkcjonariuszy w powyższych działach, bez względu na pion służby, mają wielokrotnie charakter ochronno – penitencjarny i wzajemnie się przenikają. Każdy z funkcjonariuszy stanowi element pewnej całości służącej przede wszystkim zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa jednostki.

Funkcjonariusze poddawani są permanentnemu szkoleniu i doskonaleniu zawodowemu, tak by w razie potrzeby byli zdolni do wykonywania zadań ściśle ochronnych, bez względu na podstawowy zakres obowiązków.

W wielu pionach służby realizowane są zadania, do wykonywania których żadne szkoły ogólne nie przygotowują kandydatów (choćby ewidencja), a w innych pionach służb wymagany jest kilkuletni staż do samodzielnego wykonywania zadań ze względu na ich specyfikę i obowiązującą pragmatykę służbową (kadry, organizacyjno – prawny, skargi osób pozbawionych wolności). Przyjęcie do pracy, w krótkim okresie czasu, kilku tysięcy nowych pracowników, przy bardzo wysokich wymaganiach formalnych wobec kandydatów i charakterze obowiązków jakie by na nich czekały, może napotkać w obecnej sytuacji na rynku pracy, na duże trudności. Tak znaczna wymiana kadry nie może też powodować zagrożeń w prawidłowej realizacji zadań i funkcjonowaniu jednostki.

Jedynym realnym sposobem zamiany etatów funkcjonariusza na pracownika cywilnego jest proces rozłożony na lata. Ruch kadrowy w Służbie Więziennej obejmuje około 1.500 funkcjonariuszy rocznie, z tej liczby około 1/3 dotyczy stanowisk mających być stanowiskami cywilnymi. Należałoby więc przekazywać do Służby Więziennej rocznie co najmniej 500 etatów cywilnych przez okres około 10 lat, aby zakończyć proces zastąpienia funkcjonariuszy pracownikami cywilnymi. Uwolnione wskutek naturalnego ruchu kadrowego etaty funkcjonariuszy, byłyby przekazywane do pionów służb, w których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze (pion ochrony) lub funkcjonariusze pełniący służbę w stałym i bezpośrednim kontakcie z osadzonymi. Natomiast w miejsce zwalnianych funkcjonariuszy z pionów administracyjnych zatrudniano by pracowników cywilnych. Zaznaczyć należy, iż z punktu widzenia obowiązujących przepisów niemożliwe jest dokonanie zamiany, tj. przekształcenia etatu funkcjonariusza na etat cywilny. Środki uzyskane ze zwolnienia funkcjonariusza mogą być wykorzystane wyłącznie na zatrudnienie innego funkcjonariusza. Zmiana statusu zatrudnionego funkcjonariusza na status pracownika, może się dokonać tylko po skutecznym zwolnieniu tego funkcjonariusza ze służby, bądź przesunięciu tego funkcjonariusza wraz z etatem do pionu służbowego realizującego zadania ściśle ochronne. Likwidacja stanowisk funkcjonariuszy może zaś generować dodatkowe znaczne koszty związane głównie z koniecznością wypłaty stosownych świadczeń funkcjonariuszom zwalnianym ze służby.

W celu rozpoczęcia procesu zastąpienia funkcjonariuszy pracownikami cywilnymi, przyjmując za punkt wyjścia naturalną fluktuację kadry, w projekcie przewiduje się uruchomienie 500 etatów pracowników cywilnych rocznie w latach 2008 – 2010, co daje łącznie 1500 etatów. Nakłady w latach 2008 – 2010 w paragrafach płacowych 4010, 4040, 4110, 4120, 4440, 4700, wyniosą łącznie 116. 968 tys zł.

Okres trzech lat pozwoli na ocenę i zdiagnozowanie ewentualnych zagrożeń tak znacznej wymiany kadry oraz przygotowanie podstaw do przeprowadzenia właściwego procesu zastąpienia pozostałej kadry funkcjonariuszy z pionów o charakterze administracyjnym pracownikami cywilnymi.

14. Zmiana systemu zatrudniania personelu medycznego

Wprowadzona w 1999 roku reforma systemu opieki zdrowotnej w Polsce nie objęła osób pozbawionych wolności. Osoby osadzone w jednostkach penitencjarnych traktowane są jako nieubezpieczone, a udzielane im świadczenia zdrowotne finansowane są z budżetu Ministra Sprawiedliwości. W konsekwencji więzienne zoz-y są zakładami publicznymi, budżetowymi. Zatrudniony w nich personel medyczny ma status funkcjonariuszy SW lub pracowników cywilnych. Od kilku lat obserwuje się narastający problem pozyskiwania do pracy lekarzy, zwłaszcza specjalistów. Podobna sytuacja pojawia się w odniesieniu do personelu pielęgniarstwa. Trudności pogłębiły się od 2006 roku w związku z wprowadzeniem tzw ustawy podwyżkowej w służbie zdrowia, która objęła tylko personel medyczny opłacany ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, a więc nie dotyczyła kadry zatrudnionej przez więziennictwo. Obecna sytuacja panująca na rynku pokazuje, że pozyskanie i utrzymanie lekarzy oraz pielęgniarek w więziennym zoz-ie staje się utrudnione, a na niektórych specjalizacjach wręcz nie jest możliwe. Przeciwdziałać temu można tylko poprzez zmianę dotychczasowego sposobu zatrudniania personelu medycznego. Zmiana ta miałaby polegać na upowszechnieniu zatrudnienia personelu w oparciu o umowy cywilno-prawne (kontrakty). Dotyczyć to będzie w pierwszym etapie lekarzy pracujących na etatach cywilnych bez względu na wymiar zatrudnienia. Jednym z efektów takiego posunięcia będzie „uwolnienie” określonej puli etatów cywilnych do wykorzystania przez więziennictwo. Konsekwentne realizowanie takiego kierunku może skutkować również stopniowym zwalnianiem etatów funkcjonariuszy SW.

15. Poprawa bezpieczeństwa pracy

W celu poprawy bezpieczeństwa pracy w zakładach karnych i aresztach śledczych proponuje się wprowadzenie zasady pełnienia służby w oddziałach mieszkalnych przez dwóch funkcjonariuszy – oddziałowych, na dotychczasowych posterunkach obsadzonych przez jedną osobę.

Z końcem 2005 r. w jednostkach penitencjarnych przebywało 82 955 osadzonych (w końcu 2004 r. zaludnienie wynosiło 80 125 osadzonych). W stosunku do roku 2004 ogólna pojemność jednostek penitencjarnych w 2005 r. nieco wzrosła i wynosiła 70 338. Przyrost pojemności wyniósł ok. 1,5 %, ale wobec zwiększonej liczby osadzonych nastąpił dalszy wzrost stopnia przeludnienia, który w roku 2005 wynosił ok. 118 % (w latach 2003 i 2004 stopień przeludnienia wynosił odpowiednio ok. 113 % i ok. 115 %).

Przyznane etaty funkcjonariuszy i pracowników cywilnych nie zaspokajają potrzeb Służby Więziennej. Dla porównania, tylko w okresie grudzień 1999 r. – grudzień 2002 r., liczba osadzonych zwiększyła się z 56.765 do 80.467 (o 23.702 osoby), tj. wzrost w tym okresie wyniósł 41,75 %. Stosunek liczby osadzonych do stanu etatowego funkcjonariuszy SW wyniósł 3,61, a do całego stanu etatowego więziennictwa (funkcjonariuszy,

pracowników cywilnych oraz pracowników pedagogicznych) 3,43. Aktualnie na dzień 11 grudnia 2006 r. faktycznie w jednostkach organizacyjnych SW jest osadzonych 89.410 osób. Tylko w roku 2006, wg stanu ewidencyjnego na dzień 11 grudnia, przybyło 6.713 osadzonych. Aktualnie stosunek liczby osadzonych do całego stanu etatowego więziennictwa kształtuje się na wysokości około 3,46. Sprawy niedoborów kadrowych w więziennictwie były wielokrotnie podnoszone przez przedstawicieli Unii Europejskiej, kontrolujących polskie więzienia (m.in. przez przedstawicieli Europejskiego Komitetu Rady Europy d/s przeciwdziałania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CTP).

W zakładach karnych i aresztach śledczych, zwłaszcza tam, gdzie oddziały mieszkalne znajdują się w budynkach oddanych do użytku pod koniec XIX lub na początku XX wieku, oddziałowi działu ochrony pełnią służbę na kilku kondygnacjach. Sytuacja taka wynika z uwarunkowań architektoniczno – budowlanych obiektów eksploatowanych przez Służbę Więzienną. Pełnienie służby w takich warunkach nie zapewnia właściwej realizacji czynności służbowych, w tym między innymi:

1. dokonywania prawidłowej kontroli zachowania osadzonych w celach mieszkalnych,
2. organizacji i nadzoru nad ruchem osadzonych w oddziale mieszkalnym oraz wchodzących i wychodzących poza oddział,
3. stworzenie warunków do przeprowadzania rzetelnej kontroli cel,
4. prawidłowego przeprowadzania kontroli pobieżnych i osobistych osadzonych, kontroli paczek itp.,
5. niedopuszczanie do nielegalnych kontaktów i zachowań godzących w porządek i bezpieczeństwo jednostki,
6. skutecznych interwencji podczas likwidowania wypadków nadzwyczajnych i stosowania środków przymusu bezpośredniego,
7. wzajemnego ubezpieczania się oraz zwiększenia bezpieczeństwa funkcjonariuszy w trakcie realizacji porządku dnia i wykonywania czynności służbowych,
8. efektywnego i skutecznego rozpoznawania nastrojów i zamiarów osadzonych,
9. zapewnienia bezpieczeństwa osobistego funkcjonariuszom i osobom przebywającym w oddziale mieszkalnym, które mają bezpośredni kontakt z osadzonymi przy wykonywaniu zadań służbowych (np. lekarz, pielęgniarka, ksiądz),
10. nadzorowane i zapewnienie bezpieczeństwa podczas realizacji zajęć kulturalno – oświatowych i innych zajęć o charakterze grupowym odbywającym się w oddziale mieszkalnym.

W chwili obecnej służba ochronna, zwłaszcza w odniesieniu do służby w oddziałach mieszkalnych, pełniona jest w warunkach minimalnego zabezpieczenia ochronnego tych oddziałów, gdzie pełniący służbę w takich oddziałach, w skrajnych przypadkach sprawuje nadzór nad około 200 osadzonymi. Powoduje to bardzo duże obciążenie psycho-fizyczne funkcjonariuszy pełniących tam służbę. Zaobserwowano nasilenie syndromu

wypalenia zawodowego w tej grupie zawodowej, obniżenia jakości pracy, a co za tym idzie spadek poziomu bezpieczeństwa jednostki, funkcjonariuszy i osadzonych oraz wzrost absencji chorobowej. Pozyskanie dodatkowych 2500 etatów pozwoli również na zabezpieczenie możliwości realizacji potrzeb socjalno – bytowych funkcjonariuszy pełniących służbę w wielokondygnacyjnych oddziałach mieszkalnych (np. spożycie posiłków).

Zwiększenie etatów funkcjonariuszy w latach 2008 – 2010 przedstawia się następująco: rok 2008 – 1000 etatów, rok 2009 – 1000 etatów, rok 2010 – 500 etatów.

Wyliczenie w tabeli w załączniku nr 2 lp. 13 „Poprawa bezpieczeństwa” dokonano wg stanu na dzień 1 kwietnia 2007 r., bez uwzględnienia wskaźnika, który został uwzględniony w rozliczeniu w tabeli lp. 11 „wzrost wskaźnika uposażeń funkcjonariuszy.

Zwiększenie zatrudnienia w znacznym stopniu przybliży Polskę do standardów kadrowych stosowanych w UE.

16. Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego jednostek organizacyjnych.

Obecnie w szeregu jednostek organizacyjnych Służby Więziennej występuje niezadowolający stan w zakresie awaryjnych źródeł zasilania. Ww. stan wynika m.in. z następujących przesłanek:

*braku w 25 jednostkach organizacyjnych zespołów prądotwórczych (w tej liczbie mieści się: 14 zakładów karnych i aresztów śledczych, 8 oddziałów zewnętrznych oraz 3 ośrodki szkolenia);

*nieprawidłowego doboru mocy zespołów prądotwórczych do obciążeń, występujących w jednostkach organizacyjnych – jedynie w 73 przypadkach można uznać, że dobór mocy agregatu odpowiada potrzebom jednostek;

*niezadowolającego stanu technicznego zespołów prądotwórczych, będącego wynikiem długotrwałej eksploatacji agregatów - średni wiek użytkowanych w zakładach karnych i aresztach śledczych urządzeń wynosi ok. 24 lat, najstarsze użytkowane agregaty pochodzą z początku lat 60-tych;

*„moralnego” zużycia starszych typów agregatów, wynikającego z zaprzestania przed wieloma laty ich produkcji, co implikuje trudności z zapewnieniem napraw, ponadto starsze typy prądnic wytwarzają energię o niedostatecznych parametrach, przez co występują trudności we „współpracy” agregatów np. z urządzeniami elektronicznymi.

Dla poprawy istniejącej sytuacji planuje się przeprowadzenie modernizacji systemów zasilania w energię elektryczną wraz z zakupem i zainstalowaniem zespołów prądotwórczych w:

- 2008 roku – 18 jednostkach organizacyjnych,
- 2009 roku – 20 jednostkach organizacyjnych,
- 2010 roku – 16 jednostkach organizacyjnych.

Nakłady na zakup agregatów oraz roboty budowlano instalacyjne przedstawiono w powyższym zestawieniu.

17. Modernizacja zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności.

Realizacja zadania zapisanego w ustawie o Służbie Więziennej jakim jest zapewnienie opieki zdrowotnej osobom pozbawionym wolności, nakłada na Służbę obowiązek zapewnienia odpowiednich warunków dla udzielania świadczeń zdrowotnych osadzonym w jednostkach penitencjarnych. Wiele ze 156 zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności powołanych przez Ministra Sprawiedliwości wymaga modernizacji oraz dosprzętowania. Konieczność modernizacji infrastruktury więziennych zoz wynika również z zapisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 213, poz. 1568). W przeważającej części świadczenia zdrowotne specjalistyczne, pobyty szpitalne realizowane są w placówkach więziennych, dla porównania w roku 2006 w zoz-ach więziennych udzielano świadczeń szpitalnych w ciągu 311062 osobodni, a w zoz-ach pozawięziennych tylko w ciągu 2669 osobodni. Podobnie w odniesieniu do świadczeń ambulatoryjnych w roku 2006 w zoz-ach więziennych udzielono 1 805 165 porad , a w zoz-ach pozawięziennych 22960 porad. Trudności związane z realizacją świadczeń zdrowotnych poza jednostką penitencjarną (konieczność „wystawienia konwoju”, niebezpieczeństwa wynikające z konwojowania niebezpiecznych przestępców) wskazują, że nadal optymalnym miejscem realizowania opieki medycznej jest umiejscowienie jej w obrębie aresztu lub zakładu karnego. Dlatego też istnieje pilna potrzeba modernizacji zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności. Koszty realizacji programów dostosowawczych, do zapisów w/w rozporządzenia Ministra Zdrowia przedstawia poniższa tabela

OISW	Koszty ogółem	Koszty programów szpitali
Białystok	350 000	-
Bydgoszcz	7 250 000	AŚ Bydgoszcz 476 000 ZK Potulice 5 445 000
Gdańsk	8 200 000	AŚ Gdańsk 7 942 200
Katowice	11 500 000	AŚ Bytom +/- 10 000 000
Kraków	1 600 000	AŚ Kraków 1 100 000
Koszalin	250 000	ZK Czarne 150 500
Lublin	350 000	-
Łódź	1 300 000	ZK nr 2 Łódź 270 000
Olsztyn	300 000	ZK Barczewo 54 500
Opole	800 000	-
Poznań	1 300 000	AŚ Poznań 446 893
Rzeszów	500 000	-
Szczecin	11 000 000	AŚ Szczecin +/-10 000 000
Warszawa	11 000 000	AŚ Warszawa +/- 10 000 000
Wrocław	8 500 000	AŚ Wrocław 100 000 ZK 1Wrocław 7 500 000
RAZEM	64 200 000	53 485 093

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem regulacji jest ustanowienie Programu, którego realizacja doprowadzi do budowy i modernizacji obiektów, wyposażenia i sprzętu oraz wzmocnienia motywacyjnego systemu uposażeń funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać akt prawny

Realizacja ustawy wpłynie istotnie na skuteczność działania Służby Więziennej nadzorowanej przez Ministra Sprawiedliwości

Zakresem podmiotowym oddziaływania regulacji zostaną objęci również producenci uzbrojenia i wyposażenia specjalnego oraz sprzętu transportowego, wykorzystywanego przez ww. służby.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2008 – 2010” zostanie przekazany do zaopiniowania Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora publicznego

Na realizację przedsięwzięć objętych Programem w latach 2008-2010 zakłada się zwiększenie wydatków Służby Więziennej o łączną kwotę 2.645.599 tys. zł, w tym: w 2008 r. – 896.780 tys. zł, w 2009 r. – 970.145 tys. zł oraz w 2010 r. – 778.539 tys. zł.

Skutki finansowe związane z wejściem ustawy w życie zostaną pokryte z budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Nie jest możliwe określenie bezpośredniego wpływu regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Ulokowanie w krajowych zakładach regularnych i wieloletnich zamówień przyczyni się do pozytywnych zjawisk na rynku pracy, zaś fakt użytkowania przez służby porządku publicznego np. określonych typów uzbrojenia może wpłynąć na podniesienie poziomu konkurencyjności polskich producentów – także poza rynkami unijnymi. Niewprowadzenie w życie Programu, biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku pracy, przy utrzymującym się poziomie wynagrodzenia może skutkować w przyszłości niskim zainteresowaniem służbą w Służbie Więziennej.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów
Realizacja ustawy nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.
7. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej
Materia ustawy nie jest regulowana prawem unijnym.